

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. XIX. Veram Animae Pvlchritudinem in sola Veritate reperiri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

chrius, charitate. Quis hoc intelligat, aut credat? *Deus enim charitas est.* Et ideò, qui maius aliquid, aut melius charitate habet, aliquid maius, aut melius Deo habet.

C A P. XIX.

*VERAM ANIMÆ PVL-
chritudinem in sola Ve-
ritate reperiri.*

I. **N**ullam rem cernis, quæ non in suo genere naturalem quandã pulchritudinem habeat, atque perfectionem. Quæ cum deest, aliquo imminuta modo, iure tibi displicet. Ut verbi gratia; si hominem naso truncatum

catum contingit videre, statim improbas. Sentis enim, quid ei desit, ad perfectionem naturalem humanæ naturæ. Ita est in omnibus rebus, usque ad folium vrticæ; vel cuiuslibet herbæ. Quis verò neget, humanam mentem naturalem quandam, ac propriam habere pulchritudinem, atque perfectionem? quæ utique in quantum adest ei, meritò approbatur: in quantum deest, iustè vituperatur. Huius itaque pulchritudinis, atque perfectionis, quantum tuæ menti desit, adiuuante Deo considera, atq; hoc improbare non cesses.

Q 7

2. Quæ

2. Quæ est ergo naturalis animæ pulchritudo? Deuotam esse erga Deū. Et quantum? ex toto corde, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus. Adhuc pertinet ad eandem pulchritudinem; benignam esse erga proximum. Quantum? vsq; ad mortem. Quod si hoc non fueris, cuius erit damnum? Dei quidē nullum: proximi fortasse aliquod; tuum autē sine dubio sumum: naturali enim pulchritudine, ac perfectione priuari, nulli rei non potest esse damnosum. Nam si rosa desistat rubere, vel liliū bene olere, damnum mihi quidem

nonnullū esse videbitur, voluptates huiuscemodi diligēti: Sed eis, id est, rosæ, vel lilio, multò maius, multòque infestius naturali ac propria pulchritudine viduatis.

3. Rationalis creaturæ vera perfectio est, vnamquamq; rem tanti habere, quanti habenda est. Nam pluris eā habere, errare est. Porrò omnes res naturaliter, aut supra ipsam, aut iuxta ipsam, aut infra est. Supra, Deus; iuxta, proximus; infra, cetera. Deū itaque tanti debet habere, quanti habendus est. Tanti verò habendus est, quantus est. Tanti autem, quantus est, habere.

habere eum nemo poterit, nisi quantus est nouerit. Sed quantus sit, non nisi à seipso nosci poterit perfectè. Quantum enim nostram eius essentia, tantum nostram eius de seipso vincit notitiâ. Vnde sicut essentiæ eius nostra collata, nihil est: ita notitiæ eius de se, si nostra comparetur, cæcitas, & ignorantia est. Sola igitur eius de se, perfecta, ac sibi æqualis notitia est. Vnde Dominus: *nemo nouit patrem, nisi Filius.* Sicut ergò sola eius de se sibi perfecta cognitio: ita sola eius de se æqualis, & par est ex toto dilectio. Solus quippe se, quia per-

perfectè, quantus est, nouit,
perfectè quantus est diligit.
Redi nunc ad illam defini-
tionem, quam in principio
posui. Subtilius enim inspe-
cta, non rationali creaturæ,
sed tantùm Deo conuenire
conuincitur. Nam vt cætera
taceantur; seipsum, sicut o-
stensum est, non nisi ipsemet
tantum ex toto, quantus est,
& nouit, & diligit. Quæ ergò
creaturæ rationalis perfectio
est; ea scilicet, vt omnia &
superiora, id est, Deum, & æ-
qualia, id est, proximum; &
inferiora, id est, spiritus bru-
tos, &c. tanti habeat, quanti
à se

à se, id est, à creaturâ rationali habenda sunt.

4. Quanti autem habenda sint, sic collige. Deo nihil præfertur, nihil æquatur, nihil pro mediâ, nihil pro tertiâ, vel pro quantâcûnque, vsque in infinitû, parte comparatur. Nihil ergò pluris, nihil tanti, nihil pro mediâ, vel pro quantâcûnque, in infinitum, parte habeat. Nihil plus, nil tantum, nil pro aliqua parte, ad comparationem illius diligat. Hinc ipse Dominus; *Dilige dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota animâ tuâ, & ex omni mente tua, & ex omnibus*
viri.

Tranquillitate animi. 179

viribus tuis ; hoc est, nihil aliud ad fruendum, & ad innitendum diligas. Habes de superioribus : æquales autem naturaliter, id est, quantum ad naturam attinet, sunt omnes homines. Omnes itaque tanti habere debet, quanti se. Ergò sicut de superioribus, id est, de Deo, in dilectione, nec præferre, nec æquare, nec vllâ debet ex parte comparare: ita nec salutî cuiuslibet hominis. Et quicquid pro sempiternâ salute suâ, facere, vel pati debet, id ipsum totum facere, vel pati debet, pro sempiternâ salute cuiuslibet hominis. Hinc enim

nim

nim ait Dominus: *diliges proximum, sicut te ipsum.* Habes de medijs. Inferiora verò sunt, quæcunque post spiritum rationalem sunt; id est, sensualis vita, cõmunis cum pecoribus; & quæ vegetat corpus, communis cum herbis & arboribus; & substantia corporis, cum formis, & qualitatibus, cum metallis communis, & lapidibus. Sicut itaque nil plus, quàm superiora; nihil tantum, in cõparatione eorum, debet diligere: Ita nihil minoris, quàm inferiora; nihil tam parui, nil in cõparatione eorum, pro quantacunque, vsque in infinitum,

nitum, parte, vile debet habere. Et hoc est, quod scriptum est: *nolite diligere mundum, nec ea, quæ in mundo sunt.* Habes de inferioribus.

5. Habebit itaque talis superiora ad gaudium, æqualia ad consortium, inferiora ad seruitium. Deuotus erit ad Deum, benignus ad proximum, sobrius ad mundum, Dei seruus, hominis socius, mundi dominus. Sub Deo constitutus, erga proximum non elatus, mundo non subditus. Redigens inferiora ad utilitatem mediorum; media ad honorem superiorum. Nec

R im-

impius, nec blasphemus, nec
sacrilegus ad superiora: nec
elatus, nec inuidus, nec ira-
cundus, ad æqualia: Nec fu-
riosus, nec flagitiosus, ad in-
feriora. Nihil ab inferiori-
bus, nihil ab æqualibus, sed
totum à superioribus susci-
piens. A superioribus impres-
sus, inferiora imprimens: à
superioribus motus, inferio-
ra mouens: à superioribus af-
fectus, inferiora afficiens: Su-
periora sequens, inferiora
trahens: ab illis possessus, ista
possidens: ab illis in eorum
similitudinem redactus, ista
in sui similitudinē redigens.

6. Ad

6. Ad hanc perfectionem in hac vitâ tendimus, quam tamen non, nisi in futura, perfectè obtinebimus. Hanc tanto tunc plenius obtinebimus, quanto nunc feruentius affectamus. Nullus tunc erit motus in mente, nisi à Deo: nullus in corpore, nisi ab anima: atque ita nec in anima, nec in corpore vllus, nisi à Deo. Nec erit peccatum, id est, peruersitas voluntatis; nec poëna peccati, corruptio videlicet, & dolores, & interitus carnis. Nuda mens, nudæ adhærebit veritati, nullis verbis, nullis sacramentis,

R 2 nul-

nullis similitudinibus, vt ad
eam perueniat, indigens, aut
exemplis. Ibi enim non do-
cebit vir fratrem suum, di-
cens, *cognosce dominum: Om-
nes enim à minore vsq³ ad ma-
ximum scient me*, dicit Do-
minus: nam *omnes erunt
docibiles Dei.*

